



Гуфторҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахулоқ таъоло

Коди гуфтор: 58

**Аҳаком
Назофат ва пиростагӣ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Шиш гуфтор аз он ҳазрат дар бораи фазилати гузоштани риш ва аҳкоми он

1 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ الْلَحْيَةِ، فَقَالَ: هِيَ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ، أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ هَارُونَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِأَخِيهِ: «يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلَحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي»؟! فَكَانَ لَهُ لِحْيَةٌ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ: «أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ اقْتَدِهْ» وَ قَالَ: «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ»، فَأُحِبُّ لِلرَّجُلِ الْمُسْلِمِ أَنْ يَكُونَ لَهُ لِحْيَةٌ.

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Ҳабиби Табарӣ моро хабар дод, гуфт: Аз Мансур дар бораи гузоштани риш пурсидам, пас фармуд: Он аз суннатҳои Паёмбарон аст, оё сухани Ҳорун алайҳи салом ба бародарашро нашунидаи ки фармуд: <<Эй писари модарам! Риши ман ва сари манро нагир>> (Тоҳа/ 94)?! Пас барои ӯ рише буд ва Худованд фармудааст: <<Онон касоне буднад ки Худованд ҳидояташон карда буд, пас ба ҳидояти онон иқтидо кун>> (Анъом/ 90) Ва фармудааст: <<Ҳароина барои шумо дар онон улғуйи некуйе барои ҳар касе аст ки ба Худованд ва рӯзи вопасин умед дорад>> (Мумтаҳина/ 6), пас барои марди мусалмон дӯст медорам ки рише дошта бошад.

2 . أَخْبَرَنَا ذَاكِرُ بْنُ مَعْرُوفٍ الْخُرَاسَانِيُّ، قَالَ: رَأَى الْمَنْصُورُ رَجُلًا فِي الْمَسْجِدِ قَدْ حَلَقَ لِحْيَتَهُ، فَقَالَ لَهُ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَتْرَكَ مِنْ لِحْيَتِكَ شَيْئًا تَتَزَيَّنَ بِهِ وَ تَتَشَبَّهَ بِالصَّالِحِينَ؟ قَالَ الرَّجُلُ وَ هُوَ مُغْضَبٌ: لَا أَجِدُ آيَةً فِي كِتَابِ اللَّهِ تَأْمُرُ بِذَلِكَ وَلَا أَتَّبِعُ إِلَّا مَا أَمَرَ بِهِ فِي كِتَابِ اللَّهِ! فَقَالَ الْمَنْصُورُ: أَنْتَ مِنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ قُرَآئِيُّونَ؟ قَالَ الرَّجُلُ: نَعَمْ، فَقَالَ الْمَنْصُورُ: كَذَبُوا وَ كَذَبْتَ، أَمَا قَالَ اللَّهُ: «يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ»؟! إِنَّهُ قَدْ زَيَّنَ الرَّجَالُ بِاللَّحْيِ وَ النِّسَاءُ بِالذَّوَائِبِ، فَلَا يَنْبَغِي لِلرِّجَالِ أَنْ يَحْلِقُوا وُجُوهَهُمْ وَ لَا يَنْبَغِي لِلنِّسَاءِ أَنْ يَحْلِقْنَ رُؤُوسَهُنَّ! ثُمَّ قَالَ: كَمْ مِنْ جَاهِلٍ مُتَكَبِّرٍ يَزْعُمُ أَنَّهُ قُرَآنِيٌّ وَ هُوَ أَبْعَدُ النَّاسِ مِنَ الْقُرْآنِ!

Тарҷумаи гуфтор:

Зокир ибни Маъруфи Хуросонӣ моро хабар дод, гуфт: Мансур мардеро дар масҷид дид ки риши худро тарошида аст, пас ба ӯ фармуд: Чи чизе туро боздошт ки чизе аз риши худро бар чо гузорӣ то бо он зинат ёбӣ ва ба солеҳон монанд шавӣ? Мард дар ҳоле ки ба хашм омада буд гуфт: Дар китоби Худованд ояте намеёбам ки ба ин кор амр карда бошад ва ман ҷуз аз

чизе ки дар китоби Худованд ба он амр шуда бошад, пайравӣ намекунам! Пас Мансур фармуд: Оё ту аз ононе ҳастӣ ки мепиндоранд Қуръонӣ ҳастанд? Мард гуфт: Оре, пас Мансур фармуд: Ҳам онон дурӯғ гуфтанд ва ҳам ту дурӯғ гуфти, оё Худованд нафармудааст: <<Эй фарзандони Одам! Зинати худро назди ҳар масҷиде бибаред>> (Аъроф/ 31)?! Ҳароина ӯ мардонро бо ришҳо ва занонро бо гисуҳо зинат додааст, пас барои мардон шойиста нест ки рӯйҳои худро битарошанд ва барои занон шойиста нест ки сарҳои худро битарошанд! Сипас фармуд: Чи бисёр нодони худписанде ки мепиндорад Қуръонӣ аст, дар ҳоле ки дуртарини мардум аз Қуръон аст!

Шарҳи гуфтор:

Гуфтори он ҳазрат, истифодаи баъид аз сухани Худованд барои иршоди касе аст ки ба суннати Паёмбар ва сираи солеҳон эътиноӣ надорад ва —ба пиндори худ— танҳо аз сухани Худованд пайравӣ мекунад; Бо ин тақрир ки муҳимтарин зинати ҷисмонӣ барои мардон, риши онон ва муҳимтарин зинати ҷисмонӣ барои занон, гисуӣ онон аст ки ҳасисаи табиъии онон маҳсуб мешавад ва аз ин рӯ, амри Худованд ба доштани зинат —бо итлоқи худ— доштани риш ва гисуро дар бар мегирад ва бар ношойиста будани тарошидани он ду тавассути мардон ва занони мусалмон далолат мекунад; Зеро тарошидани он ду тавассути онон, зудудани зинати мардона ва занона тавассути намозгузoron аст ки бар ҳилофи амри Худованд аст.

3 . أَخْبَرَنَا وَلِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّجِسْتَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: لَا تَكْرَهُوا خَلْقَ اللَّهِ وَلَا تُغَيِّرُوهُ فَإِنَّكُمْ لَا تَخْلُقُونَ شَيْئاً أَحْسَنَ مِمَّا خَلَقَ اللَّهُ! قُلْتُ: أَرَأَيْتَ الَّذِي يَخْلُقُ لِحْيَتَهُ أَهْوَى مِمَّنْ يُغَيِّرُ خَلْقَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ إِذَا دَاوَمَ عَلَى ذَلِكَ فَلَمْ يَتْرُكْهَا تَنَبَّأَ كَأَنَّهُ امْرَأَةٌ!

Тарҷумаи гуфтор:

Валид ибни Маҳмуди Сачистонӣ моро хабар дод, гуфт: Шунидам Мансур мефармояд: Аз хилқати Худованд бадатон наёяд ва онро тағйир надихед; Зеро шумо чизе халқ намекунед ки аз хилқати Худованд беҳтар бошад! Гуфтам: Ба назаратон оё марде ки риши худро метарошад, аз касоне аст ки хилқати Худовандро тағйир медиханд? Фармуд: Оре ҳаргоҳ бар ин

кор мудовимат дошта бошад, пас онро нагузорад ки бирӯяд, чунонки гӯи зане аст!

4 . أَخْبَرَنَا جُبَيْرُ بْنُ عَطَاءٍ الْخُجَنْدِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنْ حَلْقِ اللَّحْيَةِ أَهْوَ فُسُقٍ؟ قَالَ: لَا وَ لَكِنَّهُ سُنَّةُ الْفَاسِقِينَ، ثُمَّ قَالَ: لَا تَجِدُ حَالِقَ اللَّحْيَةِ إِلَّا كَافِرًا أَوْ فَاسِقًا أَوْ سَفِيهًا رَقِيقَ الدِّينِ أَوْ خَائِفًا عَلَى نَفْسِهِ.

Тарҷумаи гуфтор:

Ќубайр ибни Атоъи Хучандӣ моро хабар дод, гуфт: Аз Мансур дар бораи тарошидани риш пурсидам ки оё фиск аст? Фармуд: На, вале суннати фосикон аст, сипас фармуд: Тарошандаи ришро намеёбӣ магар кофир ё фосик ё камақлӣ нозук дин ё касе ки бар худ бимнок аст.

Шарҳи гуфтор:

Муроди он ҳазрат аз <<Касе ки бар худ бимнок аст>>, касе аст ки ба кофрон ё фосикон ё камақлони нозук дин ҳоҷате дорад ва метарсад ки дар сурати гузоштани риш, ба ӯ бадгумон шаванд ва осебе бирасонанд; Бо таваҷҷуҳ ба инки акнун гузоштани риш тавассути як мусалмон, нишонае аз илтизоми ӯ ба аҳкоми Исломи ингошта мешавад ва боъиси нигаронӣ ва дурӣ кардани касоне мегардад ки илтизом ба аҳкоми Исломиро наметананд ё ба касе ниёз доранд ки илтизоми чандоне ба аҳкоми Исломи надошта бошад. Ба илова, <<Касе ки бар худ бимнок аст>> дар гуфтори он ҳазрат метавонад мусалмоне бошад ки кофир ё фосик ё камақлӣ нозук дин, ӯро ба тарошидани риш икроҳ мекунад ва ин чизе аст ки дар гуфторе аз он ҳазрат омадааст:

5 . أَخْبَرَنَا يُونُسُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَتَلَانِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: فِي بَلَدِنَا سُلْطَانٌ يَحْلِقُ لِحْيَةَ الرِّجَالِ وَ يَكْشِفُ قِنَاعَ النِّسَاءِ، قَالَ: أَقِيلُوهُ! قُلْتُ: لَا سَبِيلَ لَنَا إِلَى إِقَالَتِهِ! فَقَالَ: تُسَلِّطُونَ جَبَّارًا عَلَيْكُمْ حَتَّى إِذَا طَغَى وَ اسْتَأْسَدَ فَحَلَقَ لِحْيَةَ رِجَالِكُمْ وَ كَشَفَ قِنَاعَ نِسَائِكُمْ تَأْتُونَنِي فَتَقُولُونَ لَا سَبِيلَ لَنَا إِلَى إِقَالَتِهِ! لَا وَاللَّهِ لَا يَنْبَغِي لِبَلَدِكُمْ أَنْ يُسَكَّنَ!

Тарҷумаи гуфтор:

Юнус ибни Абдуллоҳи Хатлонӣ моро хабар дод, гуфт: Ба Мансур гуфтам: Дар сарзамини мо (Тоҷикистон) ҳокиме аст ки риши мардонро метарошад ва чодари занонро бар медорад,

фармуд: Барканораш кунед! Гуфтам: Роҳе ба барканор карданаш надорем! Пас фармуд: Ҷабборонро бар худ мусаллат мекунад то он гоҳ ки саркаш шуд ва қулдурӣ кард, пас риши мардонатонро тарошид ва чодари занонатонро бардошт, он гоҳ ба назди ман меояд ва мегӯяд ки роҳе ба барканор карданаш надорем! На ба Худо савганд, шойиста нест ки дар сарзамини шумо сукунат шавад!

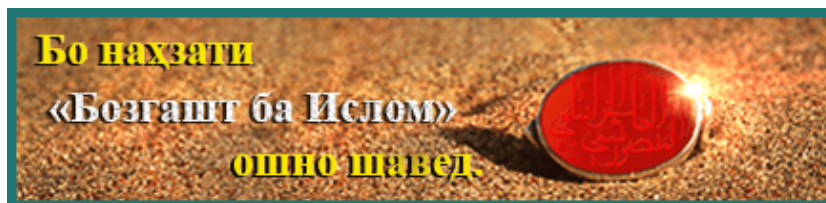
6 . أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: رَأَى الْمَنْصُورُ فِي لَحْيَتِي شُعْوَةً فَقَالَ: مِنَ الْمُرُوءَةِ اعْتِدَالُ الْحَيَّةِ، قُلْتُ: هَلْ لِلرَّجُلِ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ لَحْيَتِهِ؟ قَالَ: لَا جُنَاحَ عَلَيْهِ مَا لَمْ يَخْلُقْ فَيَتَشَبَّهَ بِالْفَاسِقِينَ، قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا شَيْءٌ وَإِنْ بَلَغَتِ الرُّكْبَةَ! قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! هَذَا قَوْلُ الْكُفَّانِ وَالْجَوَكِيَّةِ، بَلْ يَأْخُذُ مِنْهَا وَيَتَجَمَّلُ.

Тарҷумаи гуфтор:

Абдуллоҳ ибни Муҳаммади Балхӣ моро хабар дод, гуфт: Мансур дар риши ман жӯлидагӣ ёфт, пас фармуд: Аз мурувват, эътидоли риш аст, гуфтам: Оё мард метавонад аз риши худ кам кунад? Фармуд: Гуноҳе бар ӯ нест модоме ки натарошад пас ба фосикон шабеҳ шавад, гуфтам: Онҳо мегӯянд ки аз он чизе кам намекунад агарчи ба зону бирасад! Фармуд: Субҳоналлоҳ! Ин сухани коҳинон ва ҷӯкиён аст, балки аз он кам мекунад ва оростагӣ мечӯяд.

Шарҳи гуфтор:

Барои хонадани шарҳе бар ин гуфтоҳои нуронӣ, ба [пурсиш](#) ва [посухи 70](#) ва [таълиқи он](#) муроҷиъа кунед.



Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.